

{jcomments on}

Un tribunal din Italia a decis sa ia copilul unor parinti, acuzand, printre altele, varsta inaintata a celor doi. Imposibilitatea de a empatiza cu fetita din cauza difereniei mari de varsta si faptul ca au uitat-o intr-o zi in masina timp de o ora au fost alte justificari oferite de judecatori. Luigi si Gabriella Deambrosis, in varsta de 70, respectiv 57 de ani, au ramas astfel fara copilul lor, rezultat in urma unei inseminari artificiale.

In motivarea deciziei a mai contat, conform relatarilor presei, si faptul ca vecinii au depus marturii conform carora au auzit copilul plangand in mai multe ocazii.

Judecatorul Donata Clerici a mentionat ca exista posibilitatea ca fetita cuplului de italieni sa fie nevoita sa aiba grija de parintii ei sau sa ramana de timpuriu orfana, ceea ce ar fi trimis-o automat intr-o casa de copii. Asa ca ea va ajunge mult mai devreme in grija serviciilor sociale.

Decizia a fost ironizata inclusiv de conventionala presa occidentalala, care a sesizat ceva din caracterul irrational al hotararii.

Insa aceasta aberatie judecatoreasca este perfect coerenta cu spiritul legilor si al vremurilor moderne. Si asta deoarece familiile au fost supuse unui atac fara incetare in societatea vestica in ultimii 150 de ani, prin masuri progresiste ce au mers de la interzicerea muncii copiilor la programe de pensii si asistenta sociala (vezi "Ce le-a facut statul famililor noastre" <http://mises.ro/322/>).

Presupozitia de baza in toate aceste masuri era ca autoritatatile birocratice stiu mult mai bine

Se fura copii

Scris de Ninel Ganea

Luni, 19 Septembrie 2011 09:02

decat parintii ceea ce este bine pentru copii.

Iar pasul cel mai important l-a constituit introducerea obligativitatii scolii publice, ceea ce a permis statului modern sa rechizitioneze cu forta copiii si sa-i introduca in laboratoarele de spalare pe creier, sub pretextul educatiei. Si astfel, generatii dupa generatii au fost indubitabile, au pierdut legaturile traditionale si au gasit cel mai scurt drum posibil de la fericire la nefericire. “A quoi bon avoir quitté Coasta Boacii?”, ca sa reluam o vorba celebra a unui fiu de preot devenit nihilist militant.

Astazi statul, dupa ce a inghitit hulpav toate ramasitele de rezistenta clasica (familie si biserica), s-a instapanit pe deplin pe vietile oamenilor avand drept de viata si de moarte. In felul acesta, sub diverse pretexte (emotionale, ideologice, spirituale, economice, samd) biocratii etatisti pot decide fara niciun fel de opozitie ideologica daca o familie poate sa creasca un copil, daca este in stare sa-i ofere empatie, un drept la fericire si multe alte abstractii interpretabile la infinit.

Si din pacate, tendinta, ca in tot ceea ce tine de modernitate, este degenerativa, astfel incat cazurile de acest tip cred ca vor deveni o constanta in viitor, in functie bineintele de interesele ideologice ale momentului..

Ca sa luam doar exemplul cel mai evident: inclusiv in Romania parintii pot ramane fara odrasle in cazul in care decid, de pilda, ca nu vor sa-si trimita copiii sa invete educatie sexuala, evolutionism sau literatura romantica la scoala publica si prefera sa ii educe acasa.